

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 1. und 2. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 617 = 1857

מִירוּמָזַם

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244)

מזמורים

Am Sonntag sagt man:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Dann לדוד מזמור oben Seite 138.

Am Montag:

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 מ"ח שיר מזמור--לבני-קנח: גדול יי ומהלל מאד. בעיר אלהינו הר-
 קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירבותי צפון. קרית מלך רב: אלהים
 בארמנותיה נודע למשגב: ביהנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה ראו
 בן תמהו נבחרו נחפזו: רעה אחזתם שם חיל ביולדה: ברוח קדים תשפר
 אניות תרשיש באשר שמענו בן ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים
 יכוננה עד-עולם סלה: המינו אלהים חסדה. בקרב היכלך: בשמך אלהים
 בן תהלתך על-קצוי-ארץ. צדק מלאה ימנה: ישמח הר-ציון תגלנה בנות
 יהודה. למען משפטיך: סבו ציון והקיפיה. ספרו מגדליה: שיתו לבכם
 לחילה פסגו ארמנותיה. למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו
 עולם ועד. הוא ינהגנו על מות:

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 פ"ב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתי
 תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: שפטו-דל ויתום. עני ורש הצדיקו:
 פלטו-דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה ותהלכו.
 ימוטו כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם. ובני עליון בלכם: אבן
 באדם תמותו. ובאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ. כי-אתה
 תנחל בכל הגוים:

Am Mittwoch:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 ד' אל נקמות יי אל נקמות הזפיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על
 גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו
 כל פעלי און: עמך יי ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:
 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם ובסלים מתי
 תשכילו: הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא
 יזכר המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם כי הפה הכול: אשרי הנבר
 אשר תיטרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיש לו מימי רע עד יברה לרשע
 שחת: כי לא ישוש יי עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט
 ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם ו מרעים. מי יתיצב לי עם פעלי און:
 לולי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסדה

י יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כסא הוזה
 יצר עמל עלי חק: יגדוהו על גפש צדיק ודם גקי ירשיעו: ויהי י לי למשגב
 ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם וכרעתם יצמיתם. יצמיתם י
 אלהינו: לכו נרננה.

Am Donnerstag:

היום יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 פא למנצח על-הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו. הריעו לאלהי יעקב:
 שארזמרה ותנורתך. כנור געים עם-נגבל: תקעו בחדש שופר. בכסה ליום
 חגנו: כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות וביחוסך שמו בצאתו
 על ארץ מצרים. שפת לא-ידעתי אשמע: הסירותי מפכל שכמו. בפיו מדוד
 תעבדנה: בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר ורעם. אבחנוך על-מי מריבה
 סלה: שמע עמי ואעידה כך. ישראל אם-תשמע-לי: לא-יהיה כך אל זר.
 ולא תשתחווה לאל נכר: אנכי ואלהיך חפעלך מארץ מצרים. הרחב-פיך
 ואמלאהו: ולא-שמע עמי לקולי. וישראל לא-אבה לי: ואשלחהו בשרירות
 לבם. ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי. ישראל בדרך יהלכו: כמעט
 אויביהם אכניע. ועל צריהם אשיב ידי: משנאי י יכחשו-לו. ויהי עתם לעולם:
 ויאכילהו מחלב חטה. ומצור דבש אשפיעך:

Am Freitag:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 צג י מלך גאות לבש לבש י עז התאזר אף-תבון תבל בל-תמוט: נכון
 בסוף מאז מעולם אפה: גשאו גהרות י גשאו גהרות קולם ישאו גהרות
 דבקים: מקלות מים רבים אדירים משפריים אדיר במרום י: עדתך נאמנו
 מאד לביתך נאנה-קדש י לארץ ימים:

Am Sabbath.

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 צג מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון: להגיד
 בבקר חסדך. ואמונתך בלילות: עלי-עשור ועלי-נגבל עלי הגיון בכנור: כי
 שפתחני י בפעלך במעשי ידיך ארנן: מדה-גדלו מעשיך י מאד עמך
 מחשבתך: איש-בער לא ידע וכסיל לא-יבין את-זאת: בפרוח רשעים כמו
 עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד: ואפה מרום לעלם י: כי הגה
 איביך י ביהנה איביך יאבדו ותפרדו כל-פעלי און: ותרם פראים קרני בלתי
 בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק
 כחמר יפרח בארז בלבנון ישנה: שתולים בבית י בחצרות אלהינו יפריחו:
 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד ביישר י צורי ולא עולתה בו: